

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec- || catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

I. Quaestio. Vtrùm Confessio Sacramentalis ab Ecclesia sit instituta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

CAPVT PRIMVM. 1

De Institutione & Necessitate Confessionis.

Estne Confessio Sacramentalis ab Ecclesia instituta?

*Quaestio
I.*

HTSI HÆC RES multoties definita est, ac de ea conformis extat Orthodoxorum Patrum sententia, & totius Ecclesiae consensus; attamen non desunt, qui Exhomologesin nō à Christo, sed à Cōcilio Lateranensi in Ecclesiam esse introductam; atque hinc Cap. Omnis vtriusq; sexus &c. de confitendo proprio Sacerdoti, promanasse cōtendūt. Verūm hī toto errant cœlo. Cōcilium enim non habuit studio, rem nouam, & omnibus retrō seculis inauditam, in Ecclesiam inuehere. Sed Cōfessionem, initio quidē à Christo Domino institutam, quę refrigerente Christianorū charitate, & religione propè neglecta iacebat, ad crebriore vsum reuocare, tempusq; præscribere, quo omnes vtriusq; sexus tenerētur suo Iudici, siue proprio Sacerdoti, sua.

Caput I. De Institutione

sua crimina cōfiteri. Tempus itaq; determinatum confitendi, Ecclesia debet Concilio: at Confessionem ipsam, sicuti reliqua Sacramenta, acceptam fert Christo.

Et quid nī? Si enim non est humane facultatis alicuius Sacramenti materiā, aut formā mutare: num penes Ecclesiam erit, signum aliquod sensibus expositum instituere, quod hominibus ritè dispositis sua vi gratiā conferat? Quodq; ex inimicis D E I, & peccatoribus faciat amicos, & sanctos? Haud existimo. Confessionis autē Sacramentalis eā esse vim, utilitatemq;, vt & peccata remittat, & aeternā enormibus criminibus poenā trāsmutet in temporariam, suo loco manifestū euadet.

Ceterū, Confessionem Sacramentalem Lateranensi Concilio, in quo dictum Cap. (Omnis vtriusq; sexus &c.) cōditum est, antiquiorem esse; testes sunt omni exceptione maiores, Origenes, Hieronymus, Augustinus, Chrysostomus aliq; Patres penē innumeri, qui vita, ante Concilium istud, functi, clarissimam eius in suorum librorum monumentis mentionem fecerunt.

Vt ergo hæc quæstio penitiōis percipiatur, nosse oportet, longè aliud esse, cū queritur: Num Cōfessio, qualis nunc in vsu est, hoc est, cum omnibus illis ritibus, quibus impræsentiarum peragitur, iuris diuini, sit, an humani; quàm cū queritur, sitne Cōfessio peccatorum, etiam occultorū, quæ soli Sacerdoti fit,

fit, instructionis, consolationis, & Absolutionis consequendæ gratia, à Christo instituta. Nam, quod ad primū attinet, planè fatemur; Confessionem, qualis nunc agitur in Ecclesia (hoc est, omnem illum confitendi modū, & ritum, qui in Ecclesia Romana observatur) non esse omni ex parte à Christo institutā. Nam quis nescit, cōplures ritus circa Confessionem, iuris esse positiui? Quemadmodum inter alia sunt; confitendi tempus, casuum reseruatō, & pleraque alia, quæ non sunt de substantia Confessionis; sed magis ad decorem, & accuratiorem peractionē Confessionis, quemadmodū in omni Sacramento multos ritus ab Ecclesia institutos videre est, qui non sunt ex ipsius Christi institutione. Vnde cōsequitur, eos, qui argutātur; Confessionem idcirco iuris Diuini non esse, quod non vno eodemq; ritu in vniuersis Ecclesiis, & omni tempore sit obseruata, nostra quidē sentētia haud leuiter falli: *Ritum enim diuersitas nō mutat rei substantiam.* Et, vt Cyprianus ait in Epistola ad Antonianum; *Manente cōcordiæ vinculo, & perseverante Catholicæ Ecclesiæ indiuiduo Sacramento, actū suum disponit & dirigit vnusquisq; Episcopus, rationem propositi sui Dño redditurus.*

Totus cōfitemendi ritus; nō est iuris Diuini, sed partim iuris positiui

Verū, cūm quæritur: Num Confessio absolutè accepta, nempe, pro agnitione, ac enarratione peccatorum, quæ apud Sacerdotem, per eum, qui grauata habet conscientia,

A a fit,

Capu I. De Institutione

fit, iuris Diuini fit, & an necessaria. Ibi quid respōdendū fit, discite ex sequenti quæstione.

Quæstio *Si non ab Ecclesia, à quo igitur in-*
II. *stituta est Confessio?*

Respōsio. **C**ertissima fide tenendū, ac nullatenus dubitādum est, quin, vt cætera Sacramenta; ita etiam Confessio à Christo fit instituta, id quod necessaria consecutione ex sacris literis facile demonstrari potest.

Ioan., 20. **A**c **P**RIMO omniū, locus apertus est apud Ioannem: Accipite Spiritum sanctum (ait Christus Apostolis) quorū remisistis peccata, remittūtur eis; & quorum retinueritis, retenta sunt. Hic potestatem peccata remittendi, & retinendi Apostolis, & in eis omnibus Sacerdotibus cōtulit, Iudicesq; constituit in causa, quæ est inter **D E V M** offensum, & peccatores offensores, vt eorū iudicio Rei vel ad regnum **D E I** admittantur, vel ab eodem repellantur. Si ergo id incumbit muneris Sacerdotibus, vt inter peccata remittēda, & retinenda diiudicent, atq; hoc iudicium legitime exercere nequeant, incognita causa; hoc est, nisi poenitens peccata exponat; hinc conficitur, peccatorem oportere sua peccata cōfiteri, ne super incognitis temeraria feratur sententia.

S E C V N D O, non minū illustris est locus apud Matthaum, ad demonstrandum, Confessionem esse à Christo institutam, ex

eo